

Arrest

nr. 170 313 van 21 juni 2016
in de zaak RvV 185 238 / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 17 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat G. VAEREWYCK *loco* advocaat P. VAEREWYCK en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Oezbeek te zijn en de Afghaanse nationaliteit te bezitten. U woonde heel uw leven in het dorp Hazerqay in het district Burka van de provincie Baghlan. U werkte als schaaphoeder. Twee jaar geleden bent u getrouwd met S.T., een meisje uit uw district. Gedurende zeven dagen noemde ze u steeds een gek en uitte haar spijt met u getrouwd te zijn. Op een avond sloeg u haar in het aangezicht. U ging daarop het huis uit. 's Morgens bleek uw vrouw zelfmoord te hebben gepleegd en werd u opgepakt door de politie. U werd beschuldigd van moord en veroordeeld tot zeven jaar. U heeft ongeveer twee jaar in de gevangenis gezeten waarna u werd vrijgelaten. Bij uw thuiskomst zei de broer van uw grootvader dat uw familie gevlucht was vanwege problemen met de ooms van uw vrouw. Hij raadde u aan het land te verlaten. Hij verkocht het stuk grond van uw huis voor 4000 dollar en

regelde uw reis uit Afghanistan met een smokkelaar. U vertrok in oktober 2015 en kwam in België op 8 november 2015 aan. U vroeg op 19 november 2015 asiel aan.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Op een asielzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn asielaanvraag, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over de asielaanvraag. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u tijdens het gehoor uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (CGVS, p. 16), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde verblijf in Afghanistan. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een asielzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een asielzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

U kan niet aannemelijk maken daadwerkelijk de Afghaanse nationaliteit te bezitten. Vooreerst blijkt u incorrecte kennis te bezitten over de Afghaanse munt. Zo noemt u de Afghaanse munt roepie en zegt u eveneens, wanneer deze vraag gesteld wordt, dat roepie de officiële benaming van de Afghaanse munt is (CGVS, p. 7). Wanneer u verder gevraagd wordt naar de kleur van de biljetten – van 1, 2, 5, 10, 20 en 50 Afghani – blijkt u deze op één na allemaal foutief te beantwoorden (CGVS, p. 7 en 17). Nochtans zegt u dat deze veelgebruikt zijn in het dagelijks leven (CGVS, p. 7). Het feit dat u dergelijke foutieve verklaringen geeft over de Afghaanse munt doet ernstig twifelen over uw Afghaanse nationaliteit.

Ook op andere punten blijkt uw kennis over Afghanistan beperkt. Zo zegt u dat Ashraf Ghani en Hamid Karzai Pashtunen zijn. U weet niet uit welke regio in Afghanistan zij afkomstig zijn (CGVS, p. 15, 16 en 17). Ashraf Ghani is van de provincie Logar. Hamid Karzai is afkomstig uit Kandahar. Wanneer u dan gevraagd wordt wat de typische Pashtun-gebieden of –provincies zijn in Afghanistan blijkt u hier echter geen enkel idee van te hebben. U wordt hier drie keer naar gevraagd. De eerste keer geeft u geen antwoord (CGVS, p. 15). De tweede keer zegt u dat er in Baghlan veel Pashtunen wonen (CGVS, p. 15). De derde keer gokt u dat de – Tadzjiekse – provincie Panjshir een Pashtun-regio is (CGVS, p. 15). Het is vreemd dat u geen enkel idee heeft wat typische Pashtun-gebieden zijn. De zogenaamde Pashtunbelt in Afghanistan loopt van de zuidelijke provincies, zoals Helmand en Kandahar, tot het oosten van Afghanistan, zoals de provincies Nangarhar en Kunar.

U zegt ook nog dat de Oezbeekse krijgsheer Abdul Rashid Dostum – de leider van de Afghaanse Oezbeken zoals uit uw verklaringen blijkt – van het district Maimana afkomstig is. U wordt gevraagd in welke provincie Maimana dan ligt maar u blijkt dit niet te weten (CGVS, p. 16). Maimana is de hoofdstad van de provincie Faryab. Bovendien is Dostum van de provincie Jowzjan afkomstig is en niet van Faryab.

Uw kennis over provincies dicht bij Baghlan is eveneens beperkt. Wanneer u gevraagd wordt naar dichtbijzijnde provincies van Baghlan blijkt u er geen andere dan het eerder genoemde Panjshir te kennen (CGVS, p. 15 en 16). Dit is des te opvallender daar uw eigen district zelfs grenst aan de provincies Kunduz en Takhar. Ook de provincies Samangan, Bamyān en Parwan grenzen nog aan Baghlan.

U blijkt tevens de namen van de maanden niet te kennen. Zo wordt u gevraagd naar de maand waarin graan geoogst moet worden waarop u beweert dat jullie de namen van de maanden niet gebruiken. Jullie zouden het houden bij vage omschrijvingen zoals “het einde van de zomer” of “einde van de

winter" (CGVS, p. 9). Dit is echter weinig overtuigend aangezien u wel degelijk doorheen het gehoor steeds maanden als tijdsaanduiding gebruikt. Zo zegt u bijvoorbeeld een maand en tien of twintig dagen onderweg geweest te zijn (CGVS, p. 4). Tevens verklaart u dat graan vijf tot zes maanden dient te groeien (CGVS, p. 9). U zegt eveneens dat u elke zes maanden uitbetaald werd voor uw werk als schaaphoeder (CGVS, p. 10). Hieruit blijkt dat u in uw dagelijkse leven wel degelijk gewoon bent maanden te gebruiken en niet louter vage tijdsbepalingen als "einde van de zomer of winter" gebruikt. Het is dan ook vreemd dat u de Afghaanse maanden niet kent.

U zegt verder dat u van een familie van landbouwers afkomstig bent en dat jullie graan op jullie grond verbouwen en verkopen (CGVS, p. 5 en 6). Het is echter vreemd dat u geen enkel idee heeft hoe groot een jerib – een Afghaanse meeteenheid – is (CGVS, p. 7). U beweert dat u de term hoorde van uw broer maar dit verder niet kan gebruiken (CGVS, p. 7).

U blijkt tevens niet in staat om uw reisweg uit te leggen van Baghlan naar Iran. U kan meegeven dat u van uw district naar Puli Khumri bent gegaan en daarna naar Pakistan bent gereisd (CGVS, p. 13). Echter, gevraagd welke grote steden of provincies u dan zou gepasseerd zijn vanaf Puli Khumri tot aan de grens met Pakistan blijkt u dit niet te weten (CGVS, p. 14). Dit is opmerkelijk gezien u beweert toch anderhalve maand onderweg te zijn geweest naar de grens met Pakistan (CGVS, p. 4). U wordt hierop gewezen en gevraagd om een verklaring waarom u hier geen idee van heeft maar u kan geen verklaring bieden en herhaalt louter dit niet te weten (CGVS, p. 14). Volgens de kaart blijkt u langs Koboel gepasseerd te moeten zijn. U wordt dan gevraagd of u daadwerkelijk door Koboel bent gegaan waarop u vreemd genoeg blijft volhouden dit niet te weten (CGVS, p. 14). Het is weinig aannemelijk dat u niet zou weten of u al dan niet door de miljoenenstad Koboel, tevens de hoofdstad van Afghanistan, zou gepasseerd zijn op weg naar Pakistan. U wordt erop gewezen dat het vreemd is dat u niet zou weten of u al dan niet door Koboel bent gereisd en gevraagd te verklaren waarom u dit niet weet maar u kan louter meegeven dat niemand het u heeft gezegd (CGVS, p. 14). Dergelijke verklaringen over uw reis van anderhalve maand naar Pakistan zijn weinig doorleefd en overtuigen niet. U beweert verder een week in Pakistan te hebben verbleven voor u naar Iran verder reisde (CGVS, p. 13, 14 en 20). U weet echter ook niet waar in Pakistan u zou verbleven hebben (CGVS, p. 13). Het feit dat u nauwelijks enige concrete informatie weet te geven over uw reis van uw thuis in Baghlan naar Iran via Pakistan ondermijnt uw herkomst uit Afghanistan in verdere mate.

U verklaarde op de Dienst Vreemdelingenzaken en op het CGVS verder dat u uw reis betaalde met uw grond die 4000 dollar waard was (verklaringen DVZ, p. 9 en CGVS, p. 20). Het is echter vreemd dat u geen idee blijkt te hebben hoeveel 4000 dollar is in Afghani (CGVS, p. 20). Er kan verwacht worden dat, indien u uw reis betaalde met uw grond, u ook zou weten hoeveel die grond dan wel waard is in uw eigen munt. Dat u dit niet weet haalt uw herkomst uit Afghanistan nog verder onderuit.

Ook over uw district in het bijzonder is uw kennis weinig overtuigend. Gevraagd naar dichtbij zijnde districten van Burka benoemt vijf districten van de provincie Baghlan (CGVS, p. 17). Meer districten kan u niet benoemen (CGVS, p. 17). Echter, volgens de kaart blijkt liggen de districten Khanabad en Aliabad, in Kunduz, en Baghlan-e Jadid, in Baghlan zelf, het dichtst bij uw regio in het district Burka. Volgens de kaart grenzen ook nog de districten Aliabad van de provincie Kunduz, Eshkashem van de provincie Takhar en Guzargah-e Nur en Khwajahejran van de provincie Baghlan aan uw district. Geen van al deze districten wist u echter te benoemen.

Verder blijkt uit informatie dat in 2012 een zware aardbeving voorviel in uw district waarbij 80 doden zijn gevallen door een landverschuiving die een heel dorp begroef. U blijkt op de hoogte van deze aardbeving (CGVS, p. 12). Echter, wanneer u gevraagd wordt hierover te vertellen kan u louter herhalen dat het een aardbeving was zonder iets van verdere informatie te bieden (CGVS, p. 12). U wordt gevraagd de situatie te beschrijven na de aardbeving waarop u zegt dat de huizen ingestort waren en dat er 20 tot 25 doden waren (CGVS, p. 12). Dit overtuigt geenszins. Niet alleen zegt u incorrect dat de huizen ingestort waren terwijl ze begraven werden door een aardverschuiving, u zegt tevens vreemd genoeg dat het in uw dorp Hazerqaq voorviel (CGVS, p. 12). Uit informatie blijkt dat deze aardverschuiving in het dorp Mullah Jan gebeurde.

U wordt verder gevraagd naar overstromingen in uw district de laatste jaren voor uw vertrek maar u kan zich niets dergelijks herinneren (CGVS, p. 13). Uit informatie blijkt echter dat er in april 2012 een overstroming plaats vond in uw district waarbij acht mensen zijn omgekomen, 800 veedieren stierven en 1000 hectare landbouwgrond vernietigd werd. Dat u hier niet van op de hoogte blijkt te zijn is opmerkelijk.

Ook over de gewassen die in uw district voornamelijk verbouwd worden roepen uw verklaringen vragen op. Zo zegt u dat er in uw district alleen maar graan, meloenen en watermeloenen worden verbouwd (CGVS, p. 9). U wordt nog specifiek gevraagd of er nog ander fruit behalve meloenen en watermeloenen verbouwd wordt in uw district maar u zegt van niet (CGVS, p. 9). Uit informatie blijkt echter dat de oogst van appels het tienvoudige bedraagt in vergelijking met de oogst van meloenen en

van watermeloenen. Er kan dan ook verwacht worden dat dit merkbaar moet geweest zijn en dat u dan ook, wanneer u specifiek gevraagd wordt naar de soorten fruit die verbouwd worden in uw district, appels zou weten te vermelden.

Het geheel van bovenstaande vaststellingen maakt dat u uw Afghaanse identiteit en nationaliteit niet kan aantonen. Geloofwaardige verklaringen over uw herkomst zijn echter belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het feit dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, nationaliteit en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen over uw werkelijke nood aan bescherming. Het CGVS kan zich op basis van uw verklaringen onmogelijk een duidelijk en geloofwaardig beeld vormen van uw herkomst, nationaliteit en de reden(en) voor uw vertrek.

U werd tijdens het gehoor op de zetel van het CGVS dd. 13 januari 2016 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot de landen en plaatsen van uw eerder verblijf. U werd uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw feitelijke herkomst uit Afghanistan (CGVS, p. 16). Er werd beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt (CGVS, p. 16).

Bijgevolg dient besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig de aandacht van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie op het feit dat er geen geloof wordt gehecht aan uw beweringen inzake uw Afghaanse nationaliteit zodat het niet aangewezen is dat u naar dit land zou worden teruggeleid."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In onderhavig verzoekschrift stelt verzoeker als volgt:

"1 ° voorafgaande bemerking:

De bestreden beslissing genomen op basis van het verhoor van verzoeker op 13.01.2016 en waarbij geoordeeld werd dat het niet aannemelijk werd gemaakt door verzoeker er een gegronde vrees tót vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer, is terug te brengen op de zogeheten vaststelling dat verzoeker niet zou aantonen dat hij de Afghaanse identiteit en nationaliteit bezit (en het bijgevolg een inschatting voor de vrees voor vervolging en nood aan bescherming.

De bestreden beslissing baseert zich daarbij voornamelijk op een gebrek aan kennis in hoofde van verzoeker (kennis munt, regio's, landbouwproducten, plaatselijke acutalia..) en in duidelijkheid over zijn reisweg.

2° de taalonkunde - recht op een tolk in zijn eigen taal

Reeds van bij de aanvang van de ganse procédure heeft verzoeker te kennen gegeven dat hij enkel en alleen de Oezbeekse taal machtig was.

Om reden dat er blijkbaar geen tolken Oezbeeks ter beschikking waren/zijn, werd hem enkel de mogelijkheid geboden zijn keuze te beperken tot de beschikbare talen.

Uiteindelijk werd er 'Dan' genoteerd op zijn bijlage 26. Verzoeker had immers in de periode dat hij in de gevangenis verbleef enkele noties en woorden 'Dari' geleerd en opgestoken.

De kennis van verzoeker van he 'Dari' is echter totaal onvoldoende om in deze taal een doorgedreven gesprek te voeren. Niet alleen omdat hij bepaalde begrippen niet kent in het Dari (zodat hij vanzelfsprekend geen af- of voldoende antwoorden kan geven op hem gestelde vragen), maar ook omdat hij bepaalde vraagstelling eenvoudigweg niet begrijpt.

Bij aanvang van zijn verhoor op 13.01.2016 heeft verzoeker nogmaals duidelijk melding gemaakt dat hij enkel de Oezbeekse taal machtig was.

Ik spreek oezbeek, ik zou een oezbeekse tolk willen hebben, ik spreek een beetje dari, wanneer ik in gevangenis was heb ik daar dari geleerd

Krachtens Belgische en internationale bepalingen (o.a. Het Instituut van de Hoge Commissaris voor de Vluchtelingen van de Verenigde Naties) heeft verzoeker als vreemdeling en vluchteling recht op de bijstand van een tolk. Vanzelfsprekend dient de tolk een taal te spreken die voor verzoeker te verstaan en (volledig) te begrijpen is.

Az zegt dubistuchel

Tolk begrijpt dat woord niet

Az zegt dat hij niet goed dari spreekt dat hij het enkel in de gevangenis heeft geleerd

(pagina 14 van 23 van het verhoor)

Dit was/is duidelijk niet het geval in de huidige procédure met alle Babylonische spraakverwarringen tussen verzoeker en tolk tot gevolg, wat uiteindelijk heeft geleid tot zowel tot het geven van zogezegd verkeerde antwoorden als tot een verkeerd, foutief, onvolledig, .. noteren van zijn antwoorden; met daaraan dan nog gekoppeld de voor verzoeker getroffen nefaste thans bestreden beslissing.

Het mag voldoende duidelijk zijn dat voorhouden dat verzoeker het verhoor voldoende zou hebben begrepen (de tolk 100 % verstaan b.v.) niet strookt met de werkelijkheid.

3° Lage minimale scholing:

Verzoeker heeft een minimale en beperkte scholing zodat hij vanzelfsprekend nimmer op de hoogte was van de geo-politieke constellatie in zijn thuisland.

Zijn habitat en woonomgeving beperkt zich toch de bergwand waar hij woonde en hij zich beperkte tot het schapen hoeden en tot het helpen van zijn broer in een beperkte fruitteelt (meloenen en watermeloenen).

De beperkte intellectuele capaciteiten van verzoeker kunnen hem moeilijk worden verweten of ten kwade worden geduid. (Waar hij verbleef noemde ze hem "een gek")

Het was voornamelijk de broer die voor verzoeker zorgde en hem feite afschermde van de wereld: hij mocht nergens heen, werd als 'gek' bestempeld

Verzoeker ging dan ook weinig met geld om (overigens 'roepie' was wel degelijk de vroegere Afghaanse munt, en leeft wellicht in de spreektaal nog verder), evenmin kent hij veel van de aardrijkskundige of de juiste politieke situatie of plaatselijke voorvallen en gebeurtenissen.

In elk geval kan uit dit gebrek aan kennis en zijn beperkt wereldbeeld niet als argument worden gebruikt om zijn gerechtvaardigde aanvraag voor het Vluchtelingenstatuut niet toe te kennen.

4° Medisch problematiek:

Naast zijn laag kennisniveau liep verzoeker ook nog een hoofdwonde op waarvoor zijn hoofd (in primitieve omstandigheden) diende te worden genaaid en waardoor hij een steeds terugkerende hoofdpijn heeft en zijn (korte termijn) geheugen aangetast is.

Heeft hij sowieso al een beperkte kennis, dan komt daar nog bij dat hij vele denken eenvoudig niet meer kan onthouden en bijgevolg ook niet meer weet.

5° Vrees voor zijn leven:

Uit het uit dossier blijken de feitelijke omstandigheden blijkt vol- en afdoende de vrees van verzoeker voor zijn leven.

Nadat hij uit de gevangenis was ontslagen (waar hij op basis van een beschuldiging van moord op zijn echtgenote vast heeft gezeten) en bij zijn terugkeer wordt hem gemeld dat zijn familie gevlucht is omdat zij belaagd werden door de familie van zijn echtgenote (Taliban trouwens) en wordt hem met aandrang aangeraden (door de broer van zijn grootvader) eveneens de vlucht te nemen. Het is ook de familie m.n. de broer van de grootvader die hot nodige deed om verzoeker de mogelijkheid te bieden om de voor verzoeker levensbedreigende situatie te ontvluchten; o.m. de verkoop van een stuk grond/woning om aan verzoeker het nodige geld te geven om weg te trekken.

6 Geen kennis vluchtweg:

Vermits sowieso verzoeker weinig kennis had van de plaatselijke, laat staan buiten regionale situatie, gelet op zijn beperkte intellectuele capaciteiten en vermits de smokkelaars die zijn vlucht begeleiden er het zwijgen toe deden (en ook niet duldden dat er vragen werden gesteld), kan verzoeker geen duiding of duidelijkheid geven nopens zijn verblijven tijdens zijn vlucht."

2.2. Stukken

Met een aangetekend schrijven van 17 mei 2016 brengt verzoeker een aanvullende nota bij waarbij hij een kopie van een identiteitsdocument van hem en zijn vader voegt (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een aanvullende nota de vertaling neer van zijn identiteitsdocument (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Luidens artikel 8 PR RvV dienen de stukken waarvan de partijen willen gebruik maken indien zij in een andere taal zijn opgesteld dan deze van de rechtspleging, vergezeld te zijn van voor eensluidend verklaarde vertaling. Bij gebreke aan een dergelijke vertaling wordt het identiteitsdocument van verzoekers vader (rechtsplegingsdossier, stuk 9) door de Raad niet in overweging genomen.

In de bestreden beslissing wordt aan verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat geen geloof kan worden gehecht aan zijn beweerde verblijf in Afghanistan, gelet op (i) zijn incorrecte verklaringen aangaande de Afghaanse munt, (ii) zijn foutieve verklaringen met betrekking tot Ashraf Ghani, Hamid Karzai en de Pashtungebieden in Afghanistan, (iii) zijn gebrekkige kennis van de Afghaanse provincies, van de Afghaanse maanden en van de Afghaanse eenheid jerib, (iv) zijn ongeloofwaardige en niet-doorleefde verklaringen over zijn reisweg, en (v) zijn gebrekkige kennis over de indeling en de natuurlijke gegevens (aardbevingen, overstromingen en gewassen) van zijn district.

Aangaande het in onderhavig verzoekschrift opgeworpen taalprobleem, namelijk dat verzoeker enkel de Oezbeekse taal machtig is en slechts enkele woorden Dari leerde in de gevangenis terwijl zijn gehoor op het CGVS met een tolk Dari verliep, dient er vooreerst op gewezen dat verzoeker bij de aanvang van zijn asielpcedure blijkens zijn "bijlage 26" zelf vroeg om een tolk Dari (administratief dossier, stuk 15A). Dat er geen tolken Oezbeeks ter beschikking zijn/waren waardoor verzoeker werd gevraagd zijn keuze te beperken tot de beschikbare talen, is slechts een blote bewering die verzoeker op geen enkele wijze aantoon. Bovendien verklaarde verzoeker op de Dienst Vreemdelingenzaken dat hij de taal Dari voldoende beheerst om de problemen die geleid hebben tot zijn vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (administratief dossier, stuk 14, 'verklaring betreffende procedure', verklaring 2.a). Tot slot dient vastgesteld dat verzoeker ter terechtzitting eveneens werd bijgestaan door een tolk Dari en dat noch verzoeker, noch zijn raadsman dienaangaande enige opmerking maakten. Aldus dient vastgesteld dat het feit dat verzoekers gehoor op het CGVS geschiedde met een tolk Dari, op zich geen afdoende verklaring biedt voor de incorrecte, gebrekkige en niet-doorleefde verklaringen zoals deze werden uiteengezet in de motieven van de bestreden beslissing.

Wat betreft zijn scholingsgraad, dient erop gewezen dat zelfs van een laaggeschoolde persoon redelijkerwijze kan worden verwacht dat hij kan antwoorden op een aantal elementaire kennisvragen in verband met zijn voorgehouden leefomgeving. Bij de beoordeling en in het bijzonder deze afgeleid uit de feitelijke kennis van het land van nationaliteit van de verzoekende partij, houdt de Raad bij de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht rekening met het aangehouden profiel van de verzoekende partij. Hij onderzoekt, naast de vraag of deze redenen feitelijk juist zijn en steun vinden in hetgeen waarop de Raad in rechte vermag acht te slaan, of deze correct zijn beoordeeld door de verwerende partij en of hij op grond daarvan en al naargelang het geval, al dan niet aangevuld met de voor de besluitvorming relevante gegevens waarop hij in het raam van de uitoefening van zijn bevoegdheid in volle rechtsmacht in rechte vermag acht te slaan, kan beslissen. Deze beoordeling van de feitelijke kennis geschiedt *in concreto*. In de eerste plaats wordt rekening gehouden met de kennis ter zake in hoofde van de verzoekende partij van feitelijke gegevens die behoren tot de onmiddellijke leefomgeving van de verzoekende partij. Naargelang de aard van het voorgehouden profiel, kan ook rekening worden gehouden met de feitelijke kennis van de ruimere leefomgeving, waarbij deze kennis in hoofde van de verzoekende partij daarbij uiteraard minder doorslaggevend is en er alleszins niet kan toe

leiden dat de onwetendheid inzake feitelijke gegevens binnen de onmiddellijke leefomgeving die de beoordeling het meest bepalen, buiten beschouwing wordt gelaten.

Dat verzoeker geheugenproblemen heeft of “gek” is, zoals hij zou zijn bestempeld, toont verzoeker evenmin aan. Hij laat immers na enig medisch of psychologisch attest bij te brengen waaruit zou kunnen blijken dat hij aan geheugenproblemen lijdt die dermate zijn dat hij niet op een normale wijze een gehoor zou kunnen ondergaan of dat hij niet in staat is tot het afleggen van coherente en geloofwaardige verklaringen.

Verzoekers bewering op zich dat de smokkelaars gedurende zijn reis niet duldden dat er vragen werden gesteld, doet geen afbreuk aan het feit dat van verzoeker redelijkerwijze enige kennis kan worden verwacht van de plaatsen waarlangs hij is gereisd op weg naar België en van de omstandigheden waarin dit gebeurde. In de bestreden beslissing wordt op terechte en pertinente wijze gemotiveerd dat verzoekers kennis en verklaringen dienaangaande gebrekkig zijn.

Wat betreft zijn bij aanvullende nota bijgebracht identiteitsdocument (rechtsplegingsdossier, stukken 9 en 11), dient vooreerst vastgesteld dat dit slechts een kleurenkopie betreft, die door middel van allerhande knip- en plakwerk gemakkelijk te manipuleren is, hetgeen de bewijswaarde ervan danig relativeert. Daarenboven dient erop gewezen dat documenten slechts een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielaanvraag te herstellen.

Gezien het voorgaande dient vastgesteld dat verzoeker er niet in slaagt de motieven in de bestreden beslissing te weerleggen. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en correct en worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielaanvraag niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de vreemdelingenwet.

Het voorgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Voor de aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus kan, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, een verwijzing naar de algemene toestand in het land van herkomst niet volstaan doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. Er moet rekening worden gehouden met de feitelijke toestand, dit is de toestand in de regio waar de aanvrager in het land van herkomst feitelijk heeft verbleven. Verzoeker maakt omwille van de hoger gedane vaststellingen zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk zodat de subsidiaire beschermingsstatus niet kan worden toegekend.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig juni tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER